

اثربخشی طرحواره درمانی بر ارتقاء بهزیستی روانی، اجتماعی و هیجانی زوجین در

آستانه طلاق

عسل بخشی^۱

۱. کارشناسی ارشد گروه روان‌شناسی، واحد تنکابن، دانشگاه آزاد اسلامی، تنکابن، ایران. (نویسنده مسئول)

فصلنامه راهبردهای نو در روان‌شناسی و علوم تربیتی، دوره سوم، شماره دوازدهم، زمستان ۱۴۰۰، صفحات ۱۴۷-۱۴۰

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی طرحواره درمانی بر ارتقاء بهزیستی روانی، اجتماعی و هیجانی زوجین در آستانه طلاق بود. پژوهش حاضر شبه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون - پس‌آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل زوجین در آستانه طلاق بود که از طرف دادگاه خانواده شهر رشت به بخش مشاوره دادگاه ارجاع داده شدند که از بین آن‌ها ۴۰ نفر به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند و به‌طور تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل جای گرفتند (۲۰ نفر در هر گروه). داده‌ها با استفاده از پرسشنامه بهزیستی ذهنی جمع‌آوری گردید. طرحواره درمانی طی ۷ جلسه اجرا شد، درحالی‌که گروه کنترل هیچ درمانی را دریافت ننمود. نتایج نشان داد که طرحواره درمانی در ارتقاء بهزیستی روانی، اجتماعی و هیجانی تأثیرگذار بود. براین اساس، به‌کارگیری این مداخله، می‌تواند برای ارتقاء بهزیستی زوجین در آستانه طلاق مؤثر باشد.

واژه‌های کلیدی: طرحواره درمانی، بهزیستی روانی، اجتماعی و هیجانی، زوجین.

فصلنامه راهبردهای نو در روان‌شناسی و علوم تربیتی، دوره سوم، شماره دوازدهم، زمستان ۱۴۰۰